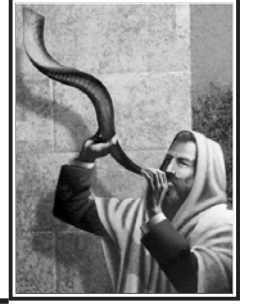

The Trumpet of the Seventh Angel ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879-1916 ஈ-பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 2, இதழ் - 4, அக்டோபர் - டிசம்பர் 2016

R5652

The Importance of Self - Control தன்னடக்கத்தின் முக்கியத்துவம்

“தன் ஆவியை அடக்காத மனுஷன் மதி-டிந்த பாழான பட்டணம் போ-ருக்கிறான்.” நீதி.25:28

“ஆவி” என்ற வார்த்தை பல வழிகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நாம் குதிரையைப் பற்றி பேசும் போது அது உக்கிரமான ஆவியை உடையது என்றோ அல்லது ஆவியில்லாதது என்றோ கூறுகிறோம். தேவ தூதர்களை ஆவியின் ஜீவிகள் என்று கூறுகிறோம். சில சமயம் நாம் உயிரின் ஆவியைப் பற்றி பேசுகிறோம். நாம் மனிதனின் மனதின் ஆவியைப் பற்றியும் பேசுகிறோம். இதே கருத்தில் தான் இந்த வசனம் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வசனம், தனது மனதை, சிந்தையை கட்டுப்படுத்தாத மனுஷன் பாழான பட்டணத்துக்கு ஒப்பாக இருக்கிறான் என்று பொருள்படுகிறது.

பாழான பட்டணம் எப்படி இருக்கும்? பழங்காலத்தில், தற்காலத்தைப் போல நாகரீகம் வளர்ச்சியடையாத போது, போலீஸ் பாதுகாப்பு குறைவாகவும் கொள்ளைக்காரர்கள் அதிகமாகவும் இருந்தனர். கொள்ளையடித்து வாழ்க்கை நடத்த முடிவு செய்தவர்களுக்கு சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாக இருந்தது. விரோதிகளிடமிருந்து பாதுகாப்பிற்கு பட்டணத்தைச் சுற்றி மதிற்சுவர்கள் அவசியமாக இருந்தது. மதிற்சுவர்கள் பாழாயிருக்கிற பட்டணத்தில் இப்படிப்பட்ட கொள்ளைக்காரர்கள் பயம் அதிகமாக இருக்கும். சில சமயங்களில் அது தாக்கப்பட்டு அழிவை சந்திக்கும்.

இங்கே இப்படிப்பட்ட பட்டணத்துக்கு ஒப்பாக பாழான சித்தத்தை உடையவனாக ஞானமுள்ள மனிதன் இருக்கிறான். இந்த சித்தம் மனதிலே ஒரு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மனசாட்சி மற்றும் பகுத்துணர்வு என்கிற வாயிலைத் தவிர வேறு வழியாக எதுவும் சிந்தனையில் நுழையக்கூடாது. தேவனுடைய வார்த்தைக்கு இசைவான, தீமைபயக்காத, நன்மையான, ஞானமானவைகள் மட்டுமே நுழையக்கூடிய அளவுக்கே அந்த வாயில்கள் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக கவனிக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு சித்தம் இருக்கவேண்டும். அது சரியானபடி நன்னிலையிலும் அது பாழாகாமலும் உடையாமலும் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும், இல்லையென்றால் கப்பல் சேதத்திற்கு ஒத்த குணலட்சணக்கேடு வந்து சேரும்.

சித்தம் என்பது ஒரு விருப்பத்தை மாத்திரம் அர்த்தப்படுத்தாது. ஒரு விருப்பத்திற்கும் ஒரு சித்தத்திற்கும் தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒரு வேறுபாடு உண்டு. சிலர் பத்து லட்சம் பாலர் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள், ஆனால் அதைப் பெறுவதற்கான முயற்சிக்கும் சிந்தை இல்லாதிருக்கிறார்கள். சிலர் காலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் எழுந்திருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள்; ஆனால் அந்த விருப்பம் அவர்களை எழுந்திருக்கச் செய்வதில்லை, ஏனெனில் சிந்தை பழுதற்ற நிலையில் இருக்கிறது. அவர்கள், “இன்னும் கொஞ்சம் தூங்கட்டும், இன்னும் கொஞ்சம் உறங்கட்டும், இன்னும் கொஞ்சம் கைமுடக்கிக்கொண்டு நித்திரை செய்யட்டும்” என்று கூறிக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் மேல் கட்டுப்பாடு இல்லாதிருக்கிறார்கள். மணி அடிக்கும் கடிகாரத்தை பயன்படுத்தி இந்த கட்டுப்பாட்டை பெற அவர்கள் நினைக்கலாம். விரைவில் அந்த கடிகாரமும் நன்மை பயக்காது, அதன் சத்தம் அவர்கள் காதிலேயே விழாது.

சிறிய காரியங்களில் உள்ள கட்டுப்பாடு பண்பை அளவிடுகிறது

காலையில் எழுந்திருப்பதில் தனது சிந்தையை பழுதடைய அனுமதிப்பவர்கள் ஏறக்குறைய எல்லா காரியங்களிலும் பலவீனமுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். நாம் எழுந்திருப்பதற்கும் ஓய்வு எடுப்பதற்குமான நேரங்களை சரியானபடி ஒழுங்குபடுத்தவேண்டும். நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை ஞானமாக தீர்மானம் செய்து, அது செய்து முடிக்கப்பட்டதா என்று பார்க்கவேண்டும். அந்த செயல் நமக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ தீங்கு பயக்காத படசத்தில், அது செய்து முடிக்கப்பட வேண்டும். ஊசலாடும் குணலட்சணத்தை உடையவராக இராத படிக்கும், சித்தத்தில் மிகவும் உறுதியுடன் இருந்து மேலான தீர்மானத்தின்படி காரியங்களை நிறைவேற்றுவது மிகவும் முக்கியமாகும். நாம் உணவை தெரிந்தெடுப்பதிலும் இதே முறையே உகந்தது. சிலர், “இந்த உணவு எனக்கு ஒத்துக்கொள்ளாது என்பதை நான் அறிவேன்; இது மேஜைக்கு வந்திருக்கிறது. மேலும் இது மற்றவர்களுக்கு ஏற்றதாக இருக்கும். இதை அசௌகரியம் இல்லாமல் நான்

சாப்பிடமுடியாது; ஆனால் அதை விரும்புகிறேன், இந்த உணவு மேஜைக்கு வரக்கூடாது என்று நான் விரும்புகிறேன்” என்று கூறுவார்கள். ஆகவே அவர் அதில் பங்கு பெற்று அதன் விளைவினால் கஷ்டப்படுவார். உணவைப்பற்றிய விருப்பம் அவரிடம் உள்ளது. ஆனால் அதை சாப்பிட எதிர்க்கக்கூடிய சித்தம் அவரிடம் இல்லை. தனக்கு கேடுவிளைவிக்கக்கூடிய உணவை சாப்பிடாமல் இருப்பதே சரியான செயலாகும். மற்றவர்கள் அதை விரும்பி சாப்பிடக்கூடியதாக இருக்கலாம்.

சிறிய காரியங்களில் தவறான தீர்மானம் குணலட்சணகுறையும் வாழ்க்கையில் அனைத்து பெரிய காரியங்களையும் பாதிக்கச் செய்யும். காலையில் விழித்து எழுந்தால் முறையற்று இருக்கும் ஒருவர் தனது வேலையிலும் ஒழுங்கற்று இருக்கக்கூடியவராக இருப்பார். தான் என்ன சாப்பிட வேண்டும் என்பதை கண்டுபிடிக்க இயலாதவர், சபலத்திற்கு ஆளாகின்றவராகவும் தனது எல்லா தீர்மானங்களிலும் பலவீனமுள்ளவராகவும் இருப்பார். சிலர் மற்றவர்களது கட்டுப்பாட்டுக்கும் கீழ் அதிகமாக வருகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஒரு உறுதியான தீர்மானம் -

பிடிவாதமானதல்ல - முக்கியமானது

“ஒரு ஞானமுள்ள மனிதன் சில சமயங்களில் தனது எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்வான் - ஆனால் ஒரு முட்டாள மாற்றிக் கொள்ளவே மாட்டான்” என்ற ஒரு பழமொழி உண்டு. தன் ஆவியை அடக்குதல் என்பது உச்சக்கட்ட நிலைக்குச் சென்று, “நல்லது, நான் முடியாது என்று சொன்னேன்; முடியாதுதான்!” என்று சொல்வதல்ல. நமது எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்வதற்கு நல்ல காரணங்கள் இருக்கலாம். அதை மாற்றிக் கொள்வது ஒரு சரியான செயல்முறையாக இருக்கும். சரியாக தமது ஆவியை அடக்குகிற ஜனங்களைத்தான் தேவன் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார். தேவனுடைய வீட்டிற்கு வருவதற்கு முன்னமேயே தமது ஆவியை அடக்குவதற்கு கற்றிருப்பார்களேயானால் அது அவர்களுக்கு மிகவும் நன்மை பயக்கும். எப்படியிருந்தாலும், அவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் நுழைவதற்கு குணலட்சணங்களை அபிவிருத்தி செய்வதே ஒரே வழியாகும்.

மாமிசத்துக்குரியவைகள் எவை என்பதையும் தேவனுடைய பரிசுத்த சிந்தனைக்குரியவைகள், பரிசுத்த

ஆவிக்குரியவைகள் எவை என்பதையும் குறிப்பாக வேதாகமம் நமக்கு கூறுகிறது. எப்படிப்பட்ட பரிசுத்த பண்புகளை நாம் உடையவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்பதையும் அது கூறுகிறது. நாம் கோபத்தையும், குரோதத்தையும் பகையையும், கசப்பையும், மூர்க்கத்தையும், சண்டையையும் ஒதுக்கி தள்ள வேண்டும் என்றும் சாந்தம், தயவு, பொறுமை, நீடிய பொறுமை, சகோதர சிநேகம் மற்றும் அன்பு ஆகியவைகளை தரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் அது நமக்கு கூறுகிறது. இந்த பாடங்கள் கற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும். மாம்சத்தை எப்பொழுதாவது முழுகட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரமுடியும் என்று நாம் கூற முடியாது; ஆனால் சித்தம் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் தெய்வீக உதவியைப் பெற்று முடிந்தவரை மாம்சத்தை கட்டுப்பாட்டுக்கு கொண்டு வரவேண்டும்.

உறுதியான குணலட்சணங்களையும், உறுதியான சித்தத்தையும் உடையவர்களை தேவன் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால் முதலாவது தேவனிடம் ஆக்கப்பூர்வமான திரும்புதலும் அவருடன் உறுதியான உடன்படிக்கையும் வேண்டும். இல்லையென்றால் பிதாவால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதவர்களாயிருப்போம், நாம் தேவனுடைய வீட்டிற்குள் வந்த பிறகு, நல்லது என்று நாம் நினைத்திருந்த சில காரியங்கள், தவறானது என்று கண்டால், நாம் அதைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். முந்திய வாழ்வில் எந்த விகிதாச்சாரத்தில் நமது மனத்தை கட்டுப்படுத்தினோமோ, நமது மாம்சீக ஆசைகளையும் உணர்ச்சிகளையும் கட்டுப்படுத்தினோமோ அதே விகிதாச்சாரத்தில் புதிய வழியில் வேகமாகவோ அல்லது மெதுவாகவோ நாம் முன்னேற வேண்டும். அர்ப்பணம் பண்ணப்பட்ட நேரத்தில் எவ்வளவு நேரம் வேலைக்காகவும் சந்தோஷத்திற்காகவும் அல்லது வெவ்வேறு வழிகளில் நாம் பயன்படுத்துகிறோம்? அர்ப்பணம் பண்ணப்பட்ட பணத்தில் எவ்வளவு நமக்காக பயன்படுத்துகிறோம். நாம் தேவனோடு செய்த உடன்படிக்கைக்கு ஏற்ப நாம் இதையெல்லாம் முறைப்படுத்த வேண்டும். நாம் முதலாவது தேவனையும் அவருடைய ராஜ்யத்தையும் தேட வேண்டும். நமது ஏற்பாடுகளில் இது முதல்தைப் பெறவேண்டும். அதன் பிறகுதான் பூமிக்குரிய காரியங்கள் இடம்பெற வேண்டும். ஆகையால் தேவனுக்கு, உறுதியான குணலட்சணமும், உடனடியான, பின் வாங்காத தீர்மானமும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.